Torsdag den 17. december 2020

P9_TA(2020)0377

Gennemførelse af EU's vandlovgivning

Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om gennemførelse af EU's vandlovgivning (2020/2613(RSP))

(2021/C 445/16)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 191,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ([1]) (»vandrammedirektivet«),

— der henviser til Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ([2]) (»direktivet om rensning af byspildevand«),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse ([3]) (»grundvandsdirektivet«),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/60/EF af 23. oktober 2007 om vurdering og styring af risikoen for oversvømmelser ([4]) (»oversvømmelsesdirektivet«);

— der henviser til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ([5]) (»nitratdirektivet«),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ([6]) (»direktivet om miljøkvalitetskrav«),

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand ([7]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) ([8]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ([9]) (REACH-forordningen),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ([10]),

([1]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1.
([2]) EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40.
([3]) EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19.
([4]) EUT L 288 af 6.11.2007, s. 27.
([5]) EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1.
([6]) EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84.
([7]) EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32.
([8]) EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.
([9]) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
([10]) EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

— der henviser til Kommissionens rapport af 10. december 2019 om kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet og resuméet heraf af samme dato,

— der henviser til Kommissionens evaluering af 13. december 2019 af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand og resuméet heraf af samme dato,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet) af 1. februar 2018 (COM(2017)0753),

— der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed — for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EU4Health-programmet) (COM(2020)0405),

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([11]),

— der henviser til Det Europæiske Miljøagenturs rapport af 4. december 2019 med titlen »The European environment — state and outlook 2020: Knowledge for transition to a sustainable Europe« (Europas miljø — tilstand og fremtidsudsigter 2020: viden om overgangen til et bæredygtigt Europa),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

— der henviser Kommissionens meddelelse af 10. marts 2020 med titlen »En ny industristrategi for Europa« og især punkt 2.2 med titlen »En industri, der baner vejen for klimaneutralitet« (COM(2020)0102),

— der henviser til EU's biodiversitetsstrategi for 2030 ([12]),

— der henviser til EU's »Fra jord til bord«-strategi ([13]),

— der henviser til det syvende miljøhandlingsprogram ([14]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 med titlen »Investeringsplan for et bæredygtigt Europa« og »Investeringsplan for den europæiske grønne pagt« (COM(2020)0021),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2020 med titlen »Et vigtigt øjeblik for Europa: Genopretning og forberedelser til den næste generation« (COM(2020)0456),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2019 med titlen »Den Europæiske Unions strategiske tilgang til lægemidler i miljøet« (COM(2019)0128),

— der henviser til Parisaftalen,

— der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD) undersøgelse fra maj 2020 med titlen »Financing Water Supply, Sanitation and Flood Protection — Challenges in EU Member States and Policy Options« (finansiering af vandforsyning, sanitet og beskyttelse mod oversvømmelser — udfordringer i EU's medlemsstater og politikvalg),

---

([11]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0078.

([12]) Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv« (COM(2020)0380).

([13]) Kommissionens meddelelse af 20. maj 2020 med titlen »En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem« (COM(2020)0381).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

Torsdag den 17. december 2020

— der henviser til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6 om bæredygtig udvikling om rent vand og sanitet ([15]) samt mål 14 om bevarelse og udnyttelse af verdens have og havets ressourcer,

— der henviser til den globale rapport om biodiversitet og økosystemydelser fra maj 2019 fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES),

— der henviser til Kommissionens rapport fra november 2019 med titlen »Evaluation of the impact of the CAP on Water«,

— der henviser til FN's resolution 64/292 af 28. juli 2010, hvormed retten til vand og sanitet anerkendes som en menneskeret,

— der henviser til Den Europæiske Unions Domstols dom af 28. maj 2020 i sag C-535/18 IL m.fl. mod Land Nordrhein-Westfalen,

— der henviser til Domstolens dom af 1. juli 2015 i sag C-461/13, Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. mod Bundesrepublik Deutschland (Weser-sagen),

— der henviser til det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« og Parlamentets beslutning betænkning om opfølgning på det europæiske borgerinitiativ om retten til vand (»Right2Water«),

— der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 2. juli 2020 om kvalitetskontrol af vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav og oversvømmelsesdirektivet ([16]),

— der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 12. december 2018 »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand (rullende program)« ([17]),

— der henviser til forespørgslerne til Rådet og Kommissionen om gennemførelse af EU's vandlovgivning (O-000077/2020 — B9-0077/2020 og O-000078/2020 — B9-0078/2020),

— der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,

— der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed,

A. der henviser til, at vand er er afgørende for livet, og at vandforvaltning spiller en afgørende rolle i bevarelsen af EU's økosystemtjenester samt i ressourceforbruget og den økonomiske produktion; der henviser til, at EU er nødt til at finde effektive løsninger på de nuværende udfordringer på vandområdet og forvalte de eksisterende vandressourcer effektivt, da de har direkte indvirkning på menneskers sundhed, miljøet, kvalitet og økosystemer, energiproduktion, landbrug og fødevaresikkerhed;

B. der henviser til, at vand er et essentielt element i fødevarekredsløbet; der henviser til, at god kvalitet og tilstrækkelige mængder af grundvand og overfladevand er nødvendigt for at opnå et retfærdigt, sundt, miljøvenligt og bæredygtigt fødevaresystem som beskrevet i Fra jord til bord-strategien; der henviser til, at tilstrækkelige mængder af rent vand er et afgørende element i forbindelse med gennemførelsen og opnåelsen af en reel cirkulær økonomi i EU;

C. der henviser til, at vand repræsenterer stor værdi for EU's økonomi, og at EU's vandafhængige sektorer genererer 26 % af EU's årlige bruttoværditilvækst, hvilket gør det afgørende at sikre fortsat tilgængelighed af vand af god kvalitet og i tilstrækkelige mængder til at tilfredsstille alle brugere;

D. der henviser til, at vandrammedirektivet indførte en ramme til beskyttelse af 110 000 overfladevandområder i EU med henblik på at opnå »god økologisk og kemisk tilstand« senest i 2015 og til beskyttelse af 13 400 grundvandsforekomster i EU med henblik på at opnå »god kvantitativ og kemisk tilstand« senest samme dato samt for at beskytte ressourcer til drikkevand, jf. artikel 7, stk. 2; der henviser til, at kvalitetskontrollen afslørede markante mangler i gennemførelsen af EU's vandlovgivning, og at målene sandsynligvis ikke kan nås inden den endelige frist i 2027, med

([15]) Indeholdt i FN-resolution 70/1 vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015 med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling«.
([16]) EUT C 324 af 1.10.2020, s. 28.
([17]) EUT C 110 af 22.3.2019, s. 94.

mindre alle påkrævede gennemførelsesindsatser straks iværksættes i medlemsstaterne, og de vandrelevante sektorpolitikker bringes i overensstemmelse med kravene i vandrammedirektivet; der henviser til, at planlægning af vandforvaltning og tiltagsprogrammer bør fortsætte efter 2027-fristen og føre til yderligere forbedringer af vandkvaliteten og -kvantiteten;

E. der henviser til, at 74 % af grundvandsforekomsterne er i god kemisk tilstand, og der henviser til, at 89 % er i god kvantitativ tilstand; der henviser til, at bruttokvælstofbalancen i EU blev reduceret med 10 % mellem 2004 og 2015 ([18]);

F. der henviser til, at der kun er opnået god kemisk tilstand for 38 % af overfladevandet, at kun 40 % er i god økologisk eller potentiel god økologisk tilstand, og der henviser til, at 16 % stadig er ukendt på grund af mangel på data; der henviser til, at 81 % af overfladevandet ville opnå god kemisk tilstand, hvis det ikke blev forurenet af allestedsnærværende, persistente, bioakkumulerede og toksiske stoffer (uPBTs) såsom kviksølv; der henviser til, at kun én af de fire ferskvandsindikatorer, der er blevet analyseret af EEA, har vist fremskridt i løbet af de sidste 10-15 år ([19]);

G. der henviser til, at vandets tilstand i henhold til »one-out- all-out«-princippet kun anses for at være god, hvis alle aspekter af vurderingen anses for at være gode, hvilket ikke afspejler forbedringer for så vidt angår individuelle parametre for vandkvalitet; der henviser til, at god tilstand ikke kun afhænger af afbødende foranstaltninger til håndtering af nuværende belastninger, men også af genopretningsforanstaltninger til håndtering af tidligere belastninger og rettidige foranstaltninger mod nye trusler ([20]);

H. der henviser til, at vandrammedirektivets effektivitet og opnåelsen af målene heri afhænger af, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne gennemfører og håndhæver direktivet, og at de sikrer tilstrækkelig finansiering, herunder ved hjælp af EU's finansielle instrumenter, samt af gennemførelsen af andre EU-retsakter og en bedre integration af vandmål i andre politikker; der henviser til, at inddragelse af interessenter er afgørende betydning for en effektiv gennemførelse;

I. der henviser til, at artikel 7, stk. 3, i vandrammedirektivet fastsætter, at medlemsstaterne skal sikre, at de vandforekomster, der anvendes til fremstilling af drikkevand, beskyttes for at undgå forringelse af deres kvalitet; der henviser til, at kvalitetskontrollen klart viser, at der er opnået begrænsede fremskridt i forbindelse med beskyttede områder for drikkevand;

J. der henviser til, at det er af helt afgørende betydning, at kemiske og andre årsager til forurening af overflade- og grundvand som en prioritet adresseres ved kilden som den mest effektive og omkostningseffektive foranstaltning, samtidig med at forureneren betaler-princippet gennemføres;

K. der henviser til, at vandrammedirektivet præciserer nødvendigheden af at beskytte vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand; der henviser til, at drikkevandsoperatører bør kunne regne med vandressourcer af høj kvalitet, så borgerne ikke skal betale for dyr rensning; der henviser til, at det derfor er nødvendigt at reducere forurening ved kilden;

L. der henviser til, at 2019-rapporten, »Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services«, fra IPBES nævner vandforurening som en alvorlig trussel mod den globale biodiversitet; der henviser til, at biodiversiteten i ferskvandsområder er blandt den mest truede i Europa, og der henviser til, at vandforurening har en negativ indvirkning på flora og fauna; der henviser til, at 50 % af de europæiske vådområder, der fungerer som naturlige kulstofdræn, er forsvundet siden 1970, og der henviser til, at 83 % af ferskvandsarterne er forsvundet siden da;

M. der henviser til, at klimaændringer er meget stor trussel mod vandressourcer i hele verden, både hvad store og små vandmængder angår; der henviser til, at sunde og modstandsdygtige ferskvandsøkosystemer bedre er i stand til at afbøde virkningerne af og tilpasse sig klimaforandringerne;

([18]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Agri-environmental_indicator_-_gross_nitrogen_balance

([19]) Rapport af 4. december 2019 fra Det Europæiske Miljøagentur med titlen »Europas miljø — Tilstand og fremtidsudsigter 2020", Knowledge for transition to a sustainable Europe« (Europas miljø — tilstand og fremtidsudsigter 2020: viden om overgangen til et bæredygtigt Europa).

([20]) Kommissionens resumé af 10. december 2019 vedrørende kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet.

Torsdag den 17. december 2020

N. der henviser til, at vandrammedirektivet ikke omfatter specifikke bestemmelser til håndtering af klimaændringernes indvirkning; der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om den europæiske grønne pagt ikke desto mindre anerkender, at grund- og overfladevands naturlige funktioner skal genoprettes; der henviser til, at det i kvalitetskontrollen blev konstateret, at vandrammedirektivet »er tilstrækkeligt præskriptivt med hensyn til de belastninger, der skal håndteres, og ligeledes er tilstrækkeligt fleksibelt til, at dets gennemførelse om nødvendigt kan styrkes i betragtning af nye udfordringer, der ikke er nævnt i direktivet, såsom klimaforandringer, vandknaphed og forurenende stoffer, der giver anledning til stigende bekymring«;

O. der henviser til, at byområder konstant vokser og øger presset på spildevandsrensningsanlæg; der henviser til, at den vigtigste og delvist uregulerede kilde til vandforurening i EU er udledning af ubehandlet eller utilstrækkeligt behandlet by- og/eller industrispildevand; der henviser til, at direktivet om rensning af byspildevand oprindeligt ikke var udformet til at behandle udslip af kemiske stoffer, lægemiddelrester eller mikroplast til vandområder; der henviser til, at direktivet om rensning af byspildevand var effektivt med hensyn til at reducere målrettede vandforurenende stoffer ved at reducere mængden af biokemisk iltforbrug, kvælstof og fosfor i renset spildevand i hele EU; der henviser til, at der ikke desto mindre bør rettes større opmærksomhed mod såvel eksisterende som nye kilder til forurening; der henviser til, at en anden af de vigtigste diffuse kilder til vandforurening er landbruget, som giver anledning til udledning af næringsstoffer, pesticider, antibiotika og andre forurenende stoffer; der henviser til, at vandrelaterede bestemmelser i den fælles landbrugspolitik har været utilstrækkelige med hensyn til at bidrage til at nå målene i vandrammedirektivet; der henviser til, at diffus forurening er en hindring for gennemførelsen af forureneren betaler-princippet;

P. der henviser til, at en tredjedel af de europæiske lande lider af vandknaphed, dvs. at de årligt har under 5 000 m3 vand pr. indbygger ([21]); der henviser til, at beskyttelsen af den menneskelige ret til vand skal prioriteres i tilfælde af konflikter om tildeling af vandressourcer; der henviser til, at 13 medlemsstater har erklæret sig i fare for ørkendannelse inden for rammerne af FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse ([22]);

Q. der henviser til, at vandindvinding lægger et betydeligt pres på EU's vandforekomster; der henviser til, at omkring en fjerdedel af det vand, der udledes fra naturen i EU, anvendes til landbrug; der henviser til, at der blev opnået enighed om den nye forordning om mindstekrav til genbrug af vand, som vil gøre det lettere at anvende renset byspildevand til kunstvanding i landbruget;

R. der henviser til, at der er situationer, hvor enheder, der forvalter vandforekomster, finansieres af aktiviteter, der forringer vandforekomsternes kemiske og økologiske tilstand, hvilket hindrer opnåelsen af målene i vandrammedirektivet; der henviser til, at det i sådanne situationer er svært at undgå interessekonflikter, og at de fastholder de enheder, der forvalter vandforekomster, i en ond cirkel, der gør dem afhængige af aktiviteter, der forringer vandforekomsterne;

S. der henviser til, at 60 % af vandområderne befinder sig i grænseoverskridende regioner, hvilket betyder, at et effektivt grænseoverskridende samarbejde er af afgørende betydning; der henviser til, at 20 europæiske lande er afhængige af andre lande i forbindelse med mere end 10 % af deres vandressourcer, mens fem lande er afhængige af, at 75 % af deres ressourcer kommer fra udlandet via floder; der henviser til, at manglende overholdelse af direktivet om rensning af byspildevand i grænseområder medfører forringelse af grænseoverskridende vandforekomster som omhandlet i vandrammedirektivet, hvilket gør det umuligt at nå vandrammedirektivets mål i den modtagende medlemsstat;

T. der henviser til, at flodforbindelser fra små vandløb til flodmundinger og deltaer er af afgørende betydning for migrerende fiskearter, hvis livsstadier er et hjørnestenselement i de respektive økosystemer og i fødekæden, og som tillægges stigende sociokulturel værdi i fiskersamfund;

U. der henviser til, at det samlede energiforbrug i vandsektoren i EU er markant og skal være mere effektivt for at kunne bidrage til målene i Parisaftalen, EU's klimamål frem imod 2030 og EU's mål om at opnå kulstofneutralitet i 2050;

([21]) https://www.eea.europa.eu/publications/92-9167-025-1/page003.html
([22]) Den Europæiske Revisionsrets baggrundspapir fra juni 2018 med titlen »Desertification in the EU«.

V. der henviser til, at vandkraft i et vist omfang rummer et potentiale for dekarbonisering af strømproduktionen og derfor kan bidrage til opnåelsen af EU's klima- og energimål i henhold til Parisaftalen; der henviser til, at vandkraft skal betragtes på en helhedsorienteret måde, herunder dens indvirkning på hydromorfologiske forhold og levesteder; der henviser til, at vandkraft sammenlignet med vindkraft og solenergi er mindre flygtig og derfor bidrager til at holde strømforsyningen konstant og nettet stabilt; der henviser til, at hydrostatisk energilagring tegner sig for mere end 90 % ([23]) af EU's energilagringskapacitet; der henviser til, at Den Europæiske Union bør støtte medlemsstater, der engagerer sig i miljøvenlige vandkraftprojekter, som samtidig ikke udgør en trussel mod lokalsamfundenes sundhed;

W. der henviser til, at strukturelle ændringer af vandforekomster er de største belastninger for deres tilstand ([24]); der henviser til, at hydromorfologi berører 40 % af overfladevandområder, der består af fysiske ændringer (26 %), dæmninger, barrierer og sluser (24 %), hydrologiske ændringer (7 %) eller andre hydromorfologiske ændringer (7 %); der henviser til, at der i øjeblikket findes over 21 000 vandkraftværker i Europa; der henviser til, at der ikke er truffet nogen omfattende EU-foranstaltninger for at fjerne forældede dæmninger og overløb på trods af dokumentation for, at EU-koordinering på dette område ville skabe merværdi;

X. der henviser til, at menneskers ret til vand og sanitet blev anerkendt som en menneskeret af FN's Generalforsamling den 28. juli 2010;

Y. der henviser til, at konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen om barnets rettigheder, blandt andre internationale konventioner og aftaler, eksplicit anerkender retten til vand og sanitet og forpligter deltagende stater til at træffe passende foranstaltninger i denne henseende;

Z. der henviser til, at der er en million mennesker i Europa, som ikke har adgang til vand, og otte millioner, som ikke har adgang til sanitet ([25]), at der på globalt plan er 844 millioner mennesker, der ikke har sikker adgang til sikkert drikkevand ([26]), og at en tredjedel af verdens befolkning mangler basal sanitet; der henviser til, at det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« indsamlede over 1,8 millioner underskrifter i marts 2014; der henviser til, at »Right2Water« anmodede om, at der kunne sikres adgang til vand og sanitet for alle i EU og på verdensplan, bedre adgang til drikkevand for offentligheden og større gennemsigtighed om vandkvaliteten, og at retten til vand kunne forankres i EU-lovgivningen; der henviser til, at Kommissionen har vedtaget sin meddelelse som svar på »Right2Water-initiativet« ([27]); der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 8. september 2015 om opfølgning på det europæiske borgerinitiativ »Right2Water« kritiserede Kommissionen for ikke at have opfyldt initiativets krav og opfordrede Kommissionen til at anerkende den universelle adgang til vand og menneskers ret til vand ([28]);

AA. der henviser til, at undersøgelser viser, at test af spildevand kan fungere som et system til tidlig varsling til forudsigelse eller lokalisering af udbrud af covid-19 og dermed spille en vigtig rolle i bekæmpelsen af pandemien;

1. glæder sig over vandrammedirektivets succes med hensyn til at etablere en passende forvaltningsramme for integreret vandforvaltning samt dets succes med hensyn til at forbedre vandkvaliteten eller i nogle tilfælde i det mindste med hensyn til at bremse forringelsen af vandkvaliteten;

2. afviser ethvert forsøg på at behandle vand som en råvare (såsom handel med futures vedrørende vand på New Yorks fondsbørs); beklager konsekvenserne af kommercialiseringen af naturen, som åbner for spekulation i vigtige offentlige goder, hvorved den universelle ret til deres anvendelse fratages;

([23]) Kommissionens undersøgelse fra marts 2020 med titlen: »Study on energy storage — Contribution to the security of the electricity supply in Europe«, s. 20.;

([24]) https://ec.europa.eu/info/news/implementation-report-water-framework-directive-and-floods-directive-questions-and-answers-2019-feb-26_en

([25]) https://www.right2water.eu/documents

([26]) Verdenssundhedsorganisationen og De Forenede Nationers Børnefond, »Progress on Drinking Water, Sanitation and Hygiene: 2017 Update and SDG Baselines«, Verdenssundhedsorganisationen og De Forenede Nationers Børnefond, Genève, 2017, s. 3.

([27]) Kommissionens meddelelse af 19. marts 2014 om det europæiske borgerinitiativ »Rent vand og sanitet er en menneskeret! Vand er et offentligt gode, ikke en råvare« (COM(2014)0177).

([28]) EUT C 316 af 22.9.2017, s. 99.

Torsdag den 17. december 2020

3. glæder sig over Kommissionens vurdering af, at vandrammedirektivet er egnet til formålet, men bemærker, at gennemførelsen heraf skal forbedres og fremskyndes ved at inddrage de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne og ved yderligere at integrere vandrammedirektivets målsætninger i sektorpolitikkerne, navnlig inden for landbrug, transport og energi, for at sikre, at alle overfladevandområder og grundvandsforekomster er i god tilstand senest i 2027;

4. understreger, at der ikke er behov for en revision af vandrammedirektivet; opfordrer Kommissionen til at erklære, at vandrammedirektivet ikke vil blive revideret, for at eliminere retsusikkerheden; opfordrer Kommissionen til fortsat at foreslå ajourføringer af bilagene efter behov;

5. beklager dybt, at halvdelen af vandforekomsterne i EU stadig ikke har opnået god tilstand, og at målene i vandrammedirektivet endnu ikke er nået, hovedsagelig på grund af utilstrækkelig finansiering, særlig langsom gennemførelse, utilstrækkelig håndhævelse, manglende gennemførelse af forsigtighedsprincippet og princippet om, at forureneren betaler, og udbredt anvendelse af direktivets undtagelser i mange medlemsstater, og beklager også, at integreringen af miljømål i sektorpolitikkerne har været utilstrækkelig;

6. understreger behovet for at genoprette og forbedre vandkvaliteten; bemærker, at det for at forbedre vandforekomsternes tilstand er af afgørende betydning, at alle forvaltnings- og myndighedsniveauer i medlemsstaterne inddrages og samarbejder med hensyn til at indarbejde vandrammedirektivets mål i politik, lovgivning og de foranstaltninger, der træffes i henhold til vandrammedirektivet; minder om princippet om ikke-forringelse, hvorved medlemsstaterne skal gennemføre de tiltag, der er nødvendige for at forhindre forringelse af vandforekomsternes tilstand; opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse, håndhævelse og overholdelse af vandrammedirektivet, bl.a. gennem de tredje vandområdeplaner, som medlemsstaterne skal vedtage i 2021; opfordrer EU, dens medlemsstater og regionale myndigheder til at sikre, at de næste vandområdeplaner vedtages til tiden med respekt for kravene vedrørende offentlig høring; opfordrer Kommissionen til at øge tilgængeligheden af finansiering og yde den nødvendige støtte til medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelse af vandrammedirektivet;

7. henleder opmærksomheden på OECD-undersøgelsen, der skønner, at der frem til 2030 skal bruges yderligere 253 mia. EUR for at opretholde eller opnå fuld overholdelse af relevant vandlovgivning ([29]); opfordrer Kommissionen, Rådet, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de regionale myndigheder til at indkredse og sikre de nødvendige midler og finansielle instrumenter til infrastruktur, der ikke skader miljøet eller har en negativ indvirkning på folkesundheden, men også til at indkredse de infrastrukturer, der fungerer dårligt og ikke opfylder standarderne, og til at tackle problemet med forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, og andre samfundsmæssige udfordringer; understreger behovet for at yde finansiel støtte til bæredygtige innovative metoder og navnlig naturbaserede løsninger, såsom kulstofneutrale rensningsanlæg eller rensningsanlæg, der fungerer ved hjælp af spildevandslaguner, genopretning af vådområder og flodsletter, genfugtning af drænede tørvemoser, samtidig med at der tages behørigt hensyn til offentlig-private partnerskaber; fremhæver betydningen af at tilpasse eksisterende finansiering og finansieringsstrømme i forbindelse med vandforvaltning og andre relaterede former for arealanvendelse såsom landbrug, herunder tilskud, for at overgå fra traditionelle tekniske instrumenter til naturbaserede løsninger;

8. opfordrer medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder at sikre de nødvendige midler og menneskelige ressourcer og den nødvendige ekspertise, for at opnå fuld overensstemmelse med vandrammedirektivet snarest muligt og under alle omstændigheder senest i 2027; opfordrer Kommissionen til at udstede henstillinger til medlemsstaterne for at sikre, at fristen i 2027 overholdes; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af vanddirektiverne med teknisk bistand og passende uddannelse ved at dele god praksis og ekspertise for at sikre, at vandrammedirektivets mål nås, og ved at fremme professionelle udvekslingsprogrammer mellem medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at give vejledning om konsekvenserne af Domstolens dom i sag C-461/13 for gennemførelsen af vandrammedirektivet; opfordrer Kommissionen til at give tydelig vejledning om anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 4, stk. 4, litra c), efter 2027;

9. opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge de gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at vandforekomster er i god tilstand, og til at udforme indsatsprogrammerne på grundlag af den bedste tilgængelige dokumentation; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at offentliggøre medlemsstaternes indsatsprogrammer og de respektive evalueringer for at forbedre udvekslingen af god praksis og strategier og for at forbedre offentlig adgang til information;

([29]) http://www.oecd.org/environment/financing-water-supply-sanitation-and-flood-protection-6893cdac-en.htm

10. mener, at »one out, all-out«-princippet bør fastholdes i dets fulde udstrækning; opfordrer Kommissionen til at udarbejde supplerende rapporteringsmetodologier (f.eks. afstand til mål, foranstaltninger, der gennemføres, og fremskridt, der gøres med hensyn til individuelle kvalitetsparametre), der giver mulighed bedre at vurdere de fremskridt, der gøres med hensyn til god vandtilstand; fremhæver betydningen af gennemsigtighed og tilvejebringelse af omfattende oplysninger til offentligheden om vandkvaliteten og -kvantiteten i EU;

11. beklager anvendelsen af undtagelser vedrørende mere end halvdelen af EU's vandforekomster, og kun med begrænsede begrundelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at ajourføre vejledningsdokumenter for anvendelsen af undtagelser med henblik på at begrænse denne praksis, så den ikke længere hindrer opfyldelsen af vandrammedirektivets miljømål; opfordrer Kommissionen til hurtigt og systematisk at indlede traktatbrudssøgsmål, når undtagelser ikke er berettigede;

12. beklager, at princippet for omkostningsdækning, som fastsætter, at alle vandforbrugere effektivt og proportionelt bidrager økonomisk til dækningen af omkostningerne ved forsyningspligtydelser, fortsat slet ikke eller kun i begrænset omfang anvendes i flere medlemsstater, navnlig for så vidt angår husstande, industri og landbrug; understreger, at vandforbruget i visse dele af EU truer vandforekomsternes kvantitative tilstand ud over vedligeholdt økologisk vandføring; opfordrer medlemsstaterne og deres regionale myndigheder til at gennemføre passende prissætningspolitikker for vand og fuldt ud anvende princippet for omkostningsdækning i forbindelse med både miljø- og ressourceomkostninger i overensstemmelse med vandrammedirektivet og også anvende princippet om, at forureneren betaler; minder om, at princippet for omkostningsdækning kan anvendes med henblik på dets sociale, miljømæssige og økonomiske virkninger samt de geografiske og klimatiske forhold i de berørte regioner; opfordrer Kommissionen til at håndhæve dette princip; understreger imidlertid, at retten til vand og sanitet skal sikres, så alle har adgang til økonomisk overkommelige forsyningspligtydelser af god kvalitet;

13. opfordrer Kommissionen til at træffe strenge og hurtige foranstaltninger mod medlemsstaters overtrædelser for at sikre, at alle medlemsstater til fulde overholder vandlovgivningen, navnlig vandrammedirektivet, så hurtigt som muligt og senest i 2027; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe strenge og hurtige foranstaltninger i indledte traktatbrudssager vedrørende systemiske overtrædelser af EU's vandlovgivning; opfordrer Kommissionen til at styrke sine ressourcer i forbindelse med traktatbrudsprocedurer generelt og EU's miljølovgivning i særdeleshed;

14. bemærker, at klimaforandringer har og fortsat vil have en betydelig negativ indvirkning på ferskvandskilder for så vidt angår tørke, der fører til udarmet flodstrømme og højere koncentrationer af forurenende stoffer, navnlig i »lukkede« vandområder, og kraftige regnskyl, der fører til øgede mængder af ikkeoptaget vand i byområder og landbruget; minder om, at den stadig hyppigere forekomst af ekstreme klimafænomener som orkaner og storme medfører en forøgelse af saltindholdet i ferskvand og kystvand; understreger, at stigende temperaturer fører til øget pres på vandressourcerne, som påvirker miljøet, flere økonomiske sektorer, der er afhængige af en høj grad af vandindvinding og -forbrug, samt livskvaliteten; understreger, at vandøkosystemers modstandsdygtighed, oversvømmelser og vandknaphed og virkningerne heraf på fødevareproduktionen bør tages behørigt i betragtning i EU's kommende klimatilpasningsstrategi i henhold til artikel 2, stk. 1, litra b), i Parisaftalen og også i gennemførelsen af vandrammedirektivet (vandområdeplanerne);

15. foreslår, at Kommissionen hjælper medlemsstaterne med at dele og facilitere viden og bedste praksis fra de forskellige klimatilpasningsindsatser på regionalt og lokalt niveau i EU;

16. understreger, at floder og vådområder er de mest truede områder på trods af, at de bliver betragtet som dem, der tilvejebringer de vigtigste forudsætninger for økosystemet; minder om, at vådområderne, på samme måde som økosystemerne i hav- og kystområder, spiller en afgørende rolle med hensyn til reguleringen af vandet og klimaet, og at de er nyttige som følge af deres naturlige økosystemer og ressourcer, samt udviklingen af økonomiske eller kulturelle aktiviteter, der alle afhænger af vandressourcernes gode økologiske tilstand; fremhæver, at vådområder er globale kulstofdræn og klimastabilisatorer, der spiller en betydelig rolle for afbødning af oversvømmelser og tørke, bidrager til renere vand, beskytter kyststrækningerne, genopfylder grundvandsmagasinerne, beskytter en stor geologisk mangfoldighed, har stor betydning for landskabet og skaber rekreative natur- og kulturoplevelser til gavn for samfundet; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at nedbringe udnyttelsen af vandførende lag, til ikke at planlægge byudvikling i flodsletter og til at respektere den biodiversitet, der er knyttet til floder og vådområder;

17. understreger, at effektiv brug af vand udgør et vigtigt bidrag til EU's klimamål, da det kan spare energi til pumpning af vand, reducere mængden af kemikalier, der anvendes til rensning af vand, og mindske presset på vandressourcerne; bemærker, at der er omfattende lækage fra rørledninger i nogle medlemsstater, hvilket ikke er acceptabelt set i lyset af klimaændringerne og indsatsen for at opnå ressourceeffektivitet; glæder sig over, at Kommissionen i henhold til det nye

drikkevandsdirektiv vil evaluere lækagerater og fastsætte tærskelværdier, der vil udløse handling i de respektive medlemsstater; glæder sig også over, at store vandleverandører forpligtes til at gøre lækagerater gennemsigtige;

18. bemærker, at de vandforekomster i hele EU, der anvendes til fremstilling af drikkevand, udsættes for både nye og gamle belastninger, der kan medføre et stigende behov for en rensningsindsats fra vandleverandørernes side; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre artikel 7, stk. 3, i vandrammedirektivet og til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at standse forringelsen af vandforekomster til indvinding af drikkevand;

19. glæder sig over dokumentationen for, at direktiverne har ført til mindre kemisk forurening i EU's farvande; mener dog, at der er et akut behov for forbedring på kemikalieområdet; bemærker, at Kommissionen har konstateret uventede forskelle mellem medlemsstaterne, navnlig med hensyn til, hvordan listen over prioriterede stoffer ajourføres, og hvordan der tages hensyn til sammensætningers virkninger; bemærker endvidere, at direktivet om prioriterede stoffer indtil videre knapt nok indeholder stoffer, der er relevante for drikkevandsforsyningen; påpeger, at de betydelige forskelle i tilgangene til metoder til klassificering, vurdering og rapportering gør det vanskeligt at foretage sammenligninger og analyser i hele EU;

20. opfordrer Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at opnå god kemisk tilstand og til at træffe afgørende foranstaltninger i hele EU, hvor medlemsstater ikke lever op til miljøkvalitetsnormerne for prioriterede stoffer, der er omfattet af EU-lovgivningen; understreger, at stoffer, der er relevante for produktion af drikkevand, f.eks. per- og polyfluoralkylstoffer (PFAS) og relevante lægemidler, bør føjes til listen over prioriterede stoffer; mener, at forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, og blandingers giftighed kan og bør håndteres inden for rammerne af vandrammedirektivet og dets specifikke afledte direktiver; opfordrer Kommissionen til at ajourføre og føje relevante stoffer til bilagene til direktivet om prioriterede stoffer og grundvandsdirektivet med henblik på at gøre det muligt at nå målene i vandrammedirektivet og bedre beskytte drikkevandsressourcer; opfordrer Kommissionen til at tilpasse gennemførelsen af vandlovgivningen til kemikaliestrategien for bæredygtighed og biodiversitetsstrategien, således at ferskvandsområder og deres økosystemer beskyttes tilstrækkeligt, til at fastsætte en tidsplan for udfasning af alle ikkevæsentlige anvendelser af PFAS og til at stimulere udviklingen af sikre og ikkepersistente alternativer til alle anvendelser af PFAS; opfordrer indtrængende Kommissionen til at finansiere forskning og udvikling af strategier for, hvordan allestedsnærværende persistente, bioakkumulerende og toksiske stoffer (uPBTs) skal tackles, med det formål at forbedre kvaliteten af vandforekomster og mindske risiciene for folke- og dyresundheden og for miljøet; henstiller, at der udarbejdes nye retningslinjer for bedre overvågningsmetoder og rapportering for kemiske blandinger samt cocktaileffekter; opfordrer til mere omfattende brug af overvågningslisten til at overvåge potentielt vandforurenende stoffer og til at fastslå den risiko, de udgør for vandmiljøet; opfordrer Kommissionen til at fremskynde sit arbejde med udvikling af metoder til vurdering og forvaltning af kemiske blandinger og til at supplere sit arbejde ved at indføre en faktor for vurdering af blandinger;

21. bemærker, at mikroplast skønnes at have været persistent i ferskvand i århundreder, og at de nuværende vandrensningsanlæg ikke filtrerer disse partikler fuldstændigt; glæder sig derfor over beslutningen om at udvikle en metode til overvågning af mikroplast og over oprettelsen af en overvågningsliste i det reviderede drikkevandsdirektiv; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at øge foranstaltningerne for kontrol ved kilden for at opnå et giftfrit miljø og en cirkulær økonomi; understreger, at mindskelsen af emissionerne ved kilden vil lette presset på økosystemer og mindske udgifterne til vandrensning; opfordrer til, at der gøres en beslutsom indsats på EU-plan, medlemsstatsplan og regionalt plan for at tackle forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, såsom PFAS, mikroplast, hormonforstyrrende stoffer og lægemidler gennem en helhedsorienteret tilgang, som begynder med foranstaltninger for kontrol ved kilden og supplerende end of pipe-løsninger som sidste udvej; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til fuldt ud at anlægge en livscyklustilgang til forurenende stoffer, samtidig med at princippet om, at forureneren betaler, opfyldes, herunder gennem innovative instrumenter såsom ordningerne for udvidet producentansvar, med henblik på at finansiere rensningsløsninger;

22. understreger betydningen af at optrappe indsatsen for at bekæmpe eutrofiering af både ferskvand og saltvand forårsaget af kvælstof og fosfor fra alle kilder, herunder fra landbruget og urenset eller uhensigtsmæssigt renset spildevand; minder om, at eutrofiering svækker vandforekomsternes miljøtilstand og gør dem mere sårbare over for invasive ikkehjemmehørende arter; opfordrer indtrængende alle landbrugere til at anvende bedriftsbæredygtighedsinstrumentet for næringsstoffer, som fremmer bedre forvaltning og reducerer udsivning af næringsstoffer i grund- og overfladevand; opfordrer medlemsstaterne til på passende vis at indkredse områder, der er sårbare over for nitratforurening, og til fuldt ud at gennemføre og håndhæve de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til nitratdirektivet;

23. fremhæver, at medlemsstaterne bør tage hånd om den aktuelle biodiversitetskrise i forbindelse med gennemførelsen af vandpolitikker ved at mindske belastningen af vandøkosystemer og genoprette skadede økosystemer; understreger betydningen af den nye biodiversitetsstrategi for 2030; minder om, at der ved gennemførelsen af vandrammedirektivet bør sikres fuld overensstemmelse med den nye biodiversitetsstrategi, naturdirektiverne og anden miljølovgivning;

24. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med sin biodiversitetsstrategi for 2030 har forpligtet sig til at genoprette 25 000 km floder til en tilstand med frit løb i EU ved at fjerne barrierer og genoprette flodsletter og til at etablere en EU-dækkende metode og bestemmelser til kortlægning og vurdering af økosystemernes tilstand og til at sikre, at de er i god stand; bemærker, at der i øjeblikket er 21 000 vandkraftværker i EU, og at vandkraft og små vandkraftværker tegner sig for den største andel af vedvarende energi i EU; noterer sig udviklingen inden for vandkraft med lav indvirkning på miljøet; påpeger dog, at opførelsen af dæmninger kan have en negativ indvirkning på levesteder og skabe et stort pres på overfladevandet; minder om, at vandrammedirektivet pålægger strenge kriterier for beskyttelse af hydromorfologiske forhold; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der foretages nøje vurderinger af virkningerne af de deraf følgende ændringer af vandkvaliteten og -kvantiteten og økosystemerne, og at målene i vandrammedirektivet overholdes i forbindelse med alle eksisterende og potentielle nye vandkraftprojekter; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at høre alle relevante generaldirektorater, herunder Generaldirektoratet for Energi, når den vurderer vandkraftværkers indvirkning på miljøet, og til at tage hensyn til deres anbefalinger;

25. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at mindske belastninger på overfladevandområder med henblik på at genoprette flodernes naturlige funktioner og beskytte økosystemer; opfordrer medlemsstaterne til at afholde sig fra at opføre vandkraftværker og undgå andre byggeprojekter, som vil føre til betydelige hydromorfologiske belastninger på vandet i beskyttede områder; mener, at EU-tilskud og offentlige finanser inden for andre områder end beskyttede områder kun bør tildeles nye vandkraftanlæg, hvor de samlede fordele tydeligt opvejer de samlede negative virkninger;

26. roser det forhold, at opsamling og rensning af byspildevand ifølge den 10. toårige rapport om medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om rensning af byspildevand ([30]) er blevet forbedret i løbet af de sidste ti år i EU, og det forhold, at direktivet om rensning af byspildevand har ført til en reduktion af forureningsbelastningen og dermed bidraget til at forbedre vandkvaliteten; beklager dog, at der stadig ikke er opnået fuld overholdelse af direktivet om rensning af byspildevand, da nogle medlemsstater stadig er meget langt fra at nå deres mål; støtter Kommissionens vurdering om, at der bør gøres mere for at tage hånd om den resterende forurening, forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring, energianvendelse og forvaltningen af slam samt spørgsmål vedrørende forvaltningspraksis; beklager desuden, at evalueringen af direktivet om rensning om byspildevand ikke analyserer effektiviteten af udledninger af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand;

27. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til ovenstående ved revisionen af direktivet om rensning af byspildevand; opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af direktivet ved at muliggøre en bæredygtig vandfinansiering og tilskynde til udvikling og udnyttelse af innovative spildevandsteknologier; opfordrer Kommissionen til omhyggeligt at undersøge, hvordan kravene i direktivet om rensning af byspildevand med hensyn til projektering, opførelse og udvidelse af rensningsanlæg for byspildevand, på alle trin i den tekniske udvikling, interagerer med forpligtelsen i vandrammedirektivet om ikkeforringelse for at sikre, at der er sammenhæng mellem disse to lovgivninger og rensningen af byspildevand, samtidig med at incitamenterne til at træffe passende tekniske rensnings-foranstaltninger bevares; opfordrer Kommissionen til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis det er nødvendigt; understreger, at foranstaltninger, der først og fremmest tager sigte på at afhjælpe problemet ved kilden, er afgørende for at tackle forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring; fremhæver, at en kommende revision af direktivet om rensning af byspildevand også bør tage højde for de nye udfordringer, som sådanne forurenende stoffer indebærer;

28. påpeger, at direktivet om rensning af byspildevand og vandrammedirektivet ikke i tilstrækkelig grad tager fat på de problemer, der skyldes klimaændringer, såsom overløb efter voldsomt uvejr, mængderne af ikkeoptaget vand i byområder og oversvømmelser i byområder, og at direktiverne heller ikke imødegår virkningerne af utilstrækkeligt behandlet spildevand for den modtagende vandforekomst; mener, at overvågningen af og kontrollen med effekten af øget overløb efter

([30]) Kommissionens tiende rapport af 10. september 2020 om status for gennemførelsen og programmerne for gennemførelsen (COM(2020)0492).

voldsomt uvejr og mængderne af ikkeoptaget vand i byområder bør håndteres bedre af EU, dets medlemsstater og regionale myndigheder, eftersom dette forurener modtagende overfladebeliggende og underjordiske vandområder betydeligt;

29. insisterer på, at der er behov for en helhedsorienteret tilgang, når vandkraftværkers indvirkning på miljøet vurderes, herunder de samfundsmæssige fordele ved levering af emissionsfri elektricitet og bidraget til at sikre energiforsyning gennem vandkraft og hydrostatisk energilagring, samt de negative virkninger på overfladevand og levesteder; understreger i den henseende det bidrag, som elektricitet, der produceres af vandkraftværker, kan yde med henblik på at nå EU's klima- og energimål og opfylde EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen, men mener, at dette ikke bør opnås på bekostning af overfladevand og beskyttelse af levesteder; anerkender, at der findes metoder og teknologier til at mindske indvirkningen på miljøet og dyr og planter i vandet; påpeger, at der er et stort potentiale for at øge effektiviteten af de eksisterende flodkraftværker;

30. bemærker, at overgangen fra vejgodstransport til indre vandveje bør være i fuld overensstemmelse med princippet om ikkeforringelse i vandrammedirektivet samt anden miljølovgivning, herunder fugledirektivet og habitatdirektivet, og bør gå hånd i hånd med støtte til bæredygtige, alternative brændstoffer og teknologi til sejlads på indre vandveje, såsom strømforsyning fra kyst til skib, for at reducere drivhusgasemissioner og andre forurenende stoffer og undgå en forringelse af vandforekomsternes økologiske og kemiske tilstand og en forringelse af luftkvaliteten samt for at undgå belastning af vandøkosystemerne, beskytte biodiversiteten og stræbe efter et miljø uden forurening;

31. bemærker det høje energiforbrug i vandsektoren; opfordrer Kommissionen til at overveje energieffektivitetsforanstaltninger og muligheden for at anvende renset spildevand som en lokal kilde til vedvarende energi; opfordrer Kommissionen til at presse på for forbedringer af energieffektivitet i spildevandsrensningsanlæg med henblik på at anerkende og udnytte denne sektors energibesparelsespotentiale; påpeger, at de potentielle energibesparelser ifølge Kommissionens evaluering af direktivet om rensning af byspildevand udgør mellem 5 500 GWh og 13 000 GWh om året;

32. anerkender, at den samlede vandindvinding i Europa er faldet med mere end 20 % over de seneste 15 år; bemærker imidlertid, at otte lande kan betragtes som lande, hvor vandressourcerne er under pres ([31]), og at de lande udgør 46 % af Europas befolkning, og at antallet af lande, hvor vandressourcerne er under pres, er konstant stigende, og omkring en fjerdedel af det vand, der udledes fra det naturlige miljø i EU, anvendes til landbrugsformål ([32]); bemærker, at genbrug af vand kan skabe en cirkulær økonomi for vandressourcer og mindske direkte udvinding fra vandforekomster og grundvand; glæder sig over aftalen om Europa-Parlamentets og Rådets nye forordning om mindstekrav til genbrug af vand, som vil gøre det lettere at anvende renset byspildevand til kunstvanding i landbruget; støtter den fortsatte modernisering af vandingsinfrastrukturer gennem innovation og nye teknologier;

33. understreger betydningen af at finde synergier mellem vurderinger af risikoen for oversvømmelser og planlægning af katastrofeforebyggelse og -beredskab under EU-civilbeskyttelsesmekanismen; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og, hvor det er relevant, de regionale myndigheder til at udvikle strategier for tørkeforvaltning, navnlig med henblik på at sikre drikkevandsforsyningen og fødevareproduktionen, som led i vandområdeplaner og risikostyringsplaner for oversvømmelser, samt på at integrere digitaliseret overvågning, kontrol- og tidlig varslingssystemer for vegetationens tilstand og dens reaktion på tørke, for at støtte effektive og databaserede beslutninger om beskyttelses-, indsats- og kommunikationsforanstaltninger; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre reetablering af flodsletter og vådområder, samt beskyttelse af grundvandsforekomster, til et centralt element i førnævnte planer, eftersom vandforekomster og økosystemer i god stand er vigtige med henblik på at mindske de negative virkninger af både tørke og oversvømmelser;

34. bemærker, at håndtering af virkningerne af tørke er et område, hvor vandrammedirektivet blev opfattet som ineffektivt af interessenter ([33]); opfordrer medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at bekæmpe klimaændringer og de nye problemer med (over-) indvinding, der kan opstå i vandløbsoplande, herunder dem, der ikke historisk set har stået over for udfordringer med indvinding ([34]); bemærker, at en helhedsorienteret tilgang til vandforvaltning og tilpasning til klimaændringer kunne gøre løsningerne mere effektive og mindske ekstreme hændelsers virkning mere effektivt; opfordrer til, at overvejelser om klimaændringer integreres fuldt ud i gennemførelsen af direktivet, og fremhæver desuden potentialet

([31]) https://www.eea.europa.eu/archived/archived-content-water-topic/water-resources/water-abstraction
([32]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Archive:Agri-environmental_indicator_-_water_abstraction
([33]) Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet, s. 66.
([34]) Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet, s. 199.

i naturbaserede løsninger i denne henseende; gentager, at der bør sikres tilstrækkelige offentlige udgifter med henblik på målene i vandrammedirektivet og de nødvendige tilpasninger;

35. foreslår, at der tages skridt til at håndtere tørke og vandknaphed ved at prioritere indvinding af vand til fremstilling af drikkevand frem for andre formål med henblik på at sikre overholdelsen af menneskers ret til vand og ved at gennemføre løsninger til opsamling af regnvand og inddæmning af oversvømmelser med henblik på senere brug, herunder bl.a. projekter til opsamling af regnvand i forbindelse med udformning af bygninger og infrastruktur, anlæggelse af underjordiske opsamlingsbassiner, dobbelte vandforsyningssystemer i boliger og gennemførelse af projekter til omdannelse af nedlagte stenbrud, hvor det anses for hensigtsmæssigt; tilskynder til forskning om og investeringer i foranstaltninger, der bidrager til at bekæmpe tørke og vandknaphed;

36. understreger behovet for at tilpasse den fælles landbrugspolitik, drikkevandsdirektivet ([35]), nitratdirektivet, forordningen om plantebeskyttelsesmidler ([36]) og REACH til vandrammedirektivet på baggrund af, at der er behov for flere vandbeskyttelsesforanstaltninger og en mere effektiv anvendelse af vand i landbruget; understreger nødvendigheden af betydeligt at øge midlerne til miljøforanstaltninger og foranstaltninger vedrørende klimaændringer i begge søjler i den fælles landbrugspolitik, og til yderligere finansiering af målrettede økologiske foranstaltninger inden for rammerne af revisionen af den fælles landbrugspolitik, med henblik på at sikre bæredygtig vandforvaltning og forbedre jordbundskvaliteten; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til i deres strategiske planer under den fælles landbrugspolitik at integrere og gennemføre en reduktion af anvendelsen af gødningsstoffer og af anvendelsen af og risiciene ved pesticider og til at gennemføre vandrelaterede elementer i deres konditionalitetssystemer; opfordrer Kommissionen til at gøre ferskvandsforurening og overindvinding af vand til prioriterede emner i henstillingerne til medlemsstaterne vedrørende den fælles landbrugspolitik; opfordrer endelig Kommissionen til at sikre, at vandrammedirektivet også gennemføres via samhørighedspolitikken (forordningen om fælles bestemmelser ([37]), Den Europæiske Fond for Regionaludvikling/Samhørighedsfonden ([38])) og i overensstemmelse med den politiske målsætning nr. 2 i forordningen om fælles bestemmelser;

37. glæder sig over målene for reduktion af anvendelsen af og risiciene ved pesticider med 50 % senest i 2030 og for reduktion af tab af næringsstoffer fra gødningsstoffer, som fastsat i »fra jord til bord«-strategien og biodiversitetsstrategien, over beslutningen om at revidere direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og over, at forbedring af næringsstofforvaltningen indgår i målene i de nye strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og i de to strategier; opfordrer til, at ovennævnte mål og målsætninger samt den kommende handlingsplan for nulforurening omsættes til lovgivning; fremhæver det presserende behov for at reducere indvirkningen af pesticider på drikkevandsressourcer ved fuldt ud at tage fat på beskyttelsen af dem i forbindelse med (fornyet) godkendelse af aktivstoffer og (fornyet) meddelelse af tilladelse af pesticider;

38. opfordrer Kommissionen til at forbedre homogeniseringen af standarderne og mindske det store omfang af grænseværdier i medlemsstaterne ***i grundvandsdirektivet***;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke synergierne mellem vand- og biodiversitetspolitikker ved at indføre passende foranstaltninger for bedre at beskytte små vandforekomster og grundvandets økosystemer i forbindelse med vandområdeplaner, herunder rapporteringskrav, vejledning og projekter;

40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til bedre at indarbejde direktivet om risikostyring i forbindelse med oversvømmelser i politikker om prioritering af naturbaserede løsninger og til at tilpasse finansieringsstrømmene i overensstemmelse hermed; fremhæver betydningen af at forvalte afvandingsområder på en integreret og helhedsorienteret måde;

41. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at indføre en integreret tilgang baseret på vandrammedirektivet og havstrategirammedirektivet, eftersom 97,3 % af vandressourcerne på jorden stammer fra havene, og grundvand, ferskvand, overgangsvand, kystvand og havvand er forbundet via vandets cyklus og forbindelsen mellem landjorden og havet;

([35]) Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

([38]) Kommissionens forslag af 29. maj 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (COM(2018)0372).

42. opfordrer til en øget indsats med tilstrækkelig finansiering for at forbedre fiskevandringen i hele EU; opfordrer til, hvor det er relevant, at forbindelser mellem floder medtages i de tekniske screeningkriterier, der er udviklet i forbindelse med EU's grønne klassificeringssystem for bæredygtige aktiviteter, og til, at energi- og transportrelaterede projekter kun anses for at være bæredygtige, hvis de omfatter naturlignende fiskepassager;

43. bemærker, at »bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer« er et af de seks miljømål i EU's klassificeringssystem for bæredygtig finansiering; opfordrer derfor til, at dette anvendes i forbindelse med håndteringen af offentlige og private investeringer for at sikre beskyttelse af vandforekomster;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i næste cyklus af vandplanlægningen at træffe alle nødvendige foranstaltninger, der letter bevaringen og genopretningen af vandøkosystemer, fremmer naturbaserede løsninger, inddrager den finansielle sektor ved at fremme bæredygtige investeringer og fremmer kompetenceudvikling og uddannelse inden for grøn vækst;

45. opfordrer Kommissionen til at bistå og støtte medlemsstaterne i forbindelse med grænseoverskridende koordinering vedrørende vandforekomster, som er omfattet af vandrammedirektivet; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere foranstaltningerne i vandrammedirektivet og gennemførelsen af direktivet om rensning af byspildevand i grænseoverskridende regioner og til at forbedre samarbejdet i internationale vandområder;

46. opfordrer indtrængende Kommissionen til at rationalisere og forbedre tilsynssystemer for vandkvalitet og miljøforurenende stoffer ved bl.a. at indsamle data om de vigtigste kilder til udledning af farlige stoffer, herunder radioaktive restprodukter, pesticidrester og metabolitter, biocider, medicinrester, problematiske stoffer — såsom PFAS — og mikroplast samt andre forurenende stoffer, der vækker stigende bekymring i vandforekomster i Europa, og til at anvende de nyeste, mest effektive tilgængelige teknikker; opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage retningslinjer for harmoniserede standarder for overvågningsnet og datarapportering; opfordrer Kommissionen til i sin handlingsplan for nulforurening at fremme brugen af metoder til ikkeinvasiv kontrol og af bioindikatorer for at minimere eksponeringen af mennesker samt dyr og planter for forurenende stoffer i luft, jord og vand; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af deres samlede overvågningsnetværk, når de indberetter data til Kommissionen;

47. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og vandleverandørerne til at integrere digitalisering og fremme brugen af styrings- og målerdata som dokumentation baseret på beslutningstagning både på det lovgivningsmæssige plan og på forbrugsplan; efterlyser digitalt understøttede vandteknologier, der giver mulighed for fjernovervågning og -rapportering om vandkvalitet, lækager, brug og ressourcer;

48. bemærker potentialet af digitalisering og kunstig intelligens med hensyn til at forbedre forvaltningen og overvågningen af vandforekomster, skabe bedre data og analysere dokumentation til støtte for beslutningstagere, set i lyset af at de i høj grad kunne bidrage til en hurtig afdækning af små ændringer i vandkvaliteten, som kunne udgøre en trussel mod vandforekomster, evaluering af bedste praksis og fastlæggelse af de mest omkostningseffektive foranstaltninger;

49. opfordrer medlemsstaterne til at skabe retlige rammer for at undgå situationer, hvor de enheder, der forvalter vandforekomster, finansieres gennem aktiviteter, som forringer deres kemiske og økologiske tilstand; opfordrer medlemsstaterne til klart at adskille de enheder, der står for forvaltningen, og dem, der står for vurderingen af vandforekomsternes tilstand;

50. understreger behovet for at homogenisere vanddata og udarbejde obligatoriske rapporteringsstandarder for medlemsstaterne for at fremme datagennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til fortsat at forbedre WISE (vandinformationssystemet for Europa), så det bliver et brugervenligt informationsværktøj for alle i EU, som ud over benchmarking af forvaltningen af vandforekomster leverer oplysninger om mængde, kvalitet og tilgængelighed af vandressourcer;

51. bemærker, at der ifølge kvalitetsrapporten er der plads til forbedringer både hvad angår adgang til oplysninger om vandpolitikker og -kvalitet og hvad angår detaljeringsgraden; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at afhjælpe dette og stille klar, omfattende og let tilgængelig information til rådighed for EU-borgerne; opfordrer desuden til større gennemsigtighed og derfor til betydeligt at forbedre offentlige høringer, oplysningskampagner og undervisning i vand og i forbindelserne mellem vand, økosystemer, sanitet, sundhed, fødevaresikkerhed, fødevareforsyningssikkerhed og katastrofeforebyggelse, til at fremme tværsektoriel dialog mellem erhvervsdrivende, vandleverandører, offentligheden, myndigheder og civilsamfundsorganisationer samt til at sikre adgang til domstolsprøvelse i henhold til både direktivet om projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) og vandrammedirektivet i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis;

52. glæder sig over, at EU delvist reagerede på »Right2Water« i omarbejdningen af drikkevandsdirektivet ved at indsætte en ny artikel om adgang til vand og større gennemsigtighed om dets kvalitet for at forbedre sundheden og miljøet; opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre og håndhæve vandrammedirektivet for at sikre adgang til vand for alle og til fuldt ud at reagere på »Right2Water«;

53. opfordrer medlemsstaterne og vandleverandørerne til systematisk at teste for covid-19 i spildevand som et system for tidlig varsling til støtte for bekæmpelsen af pandemien;

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.